

ка, то видѣть на тѣзи тьмна сѣнка, коя-то са движала по свѣтла-та повърхность на мѣсяца, вынаги былъ **търкалясть**, кое-то могло да са обьяени само съ това, че земя-та, коя-то мѣта тѣзи крѣгла сѣнка, сама трѣба да има сферическа форма.

Като достигнали сега до едно ясно и удовлетворително обьясненіе на двѣ-тѣ великы явленія, слънчово-то и лунно-то затмѣнія, то естествен-но са родилъ въпросъ: защо слънце-то са не затмѣнва при всѣко обръщане на мѣсяца? И какъ става тѣй, че мѣсяца не минува прѣзь земна-та сѣнка въ всѣко пълнолуніе? Изслѣдваніе-то на мѣсячныя пхть между неподвижны-тѣ звѣзды далъ на тѣзи въпросы ясенъ и положителенъ отговоръ. Намѣрено было, че слънце-то и мѣсяца не извършвали свои-тѣ обръщенія въ една и сѣща плоскость. Лунныя пхть между звѣзды-тѣ прѣсичалъ слънчова пхть подъ извѣстенъ ъгълъ, и отъ това често са случавало, че въ новолуніе и пълнолуніе мѣсяца занимавалъ нѣкоя часть на своя-та орбита; твърдѣ много отдаличена отъ орбита-та на слънце-то, и отъ това лунно-то и слънчово-то затмѣнія ставалы невъзможны.

Набързи пригѣдахмы ный вървежа на откритіе-то. Трудѣ-тъ и наблюдения-та на цѣлы столѣтія ный ги скратихмы въ расказъ, кой-то трая само нѣколко минути врѣме, и въпросы, кои-то сѣ изисквали цѣлы столѣтія за свое-то обьясненіе, ный ги прѣдставихмы разрѣшени. А пакъ въ свръзка съ горѣизложенны-тѣ изслѣдванія и като слѣдетвіе на тѣхно-то успѣшно изпълненіе, явилъ са слѣдующыя въпросъ: ако наука-та е дошла до истинно-то обьясненіе на причины-тѣ, кои-то производять затмѣние-то на слънце-то, то да ли не е възможно по-отъ рано да са догади и прѣдскаже случваніе-то на тѣзи ужасны явленія?

За тѣзи, кои-то сѣ обръщали малко вниманіе на този прѣдмѣтъ, даже и въ наше врѣме, при всичкы-тѣ срѣдства на най-нова-та наука, прѣдсказаніе-то на затмѣнія-та все още са показва като тайнствено и непостижимо. А какъ е было възможно, хыляды години прѣди насъ, да са рѣши сѣща-та тѣзи велика задача безъ правилно понятіе за устройство на всичка-та система? Това нѣщо ни са вижда съвършено невѣроятно. Но слѣдвайте ма, и азъ ще са опытамъ да раскрыя прѣдъ васъ върволица-та на размышленія-та, кои-то сѣ довели до прѣдсказаніе-то на първо-то слънчово затмѣніе, до най-смѣло-то отъ всичкы прѣдсказанія, нѣкога направены отъ челоувѣческыя умъ. Вървете мысленно подиръ този смѣлъ въпросителъ на небеса-та на негова уединенъ планинскы върхъ, тамъ отдаличены отъ свѣта, заобыколены отъ неговы-тѣ тайнственны крѣгове, тамъ въ наблюденія и въ размышленія да прѣкарате дългы ноци за много, много години. Надѣжда-та го ласкае, изглажда неравныя-тъ му пхть. Тьмна и дълбока е задача-та, но той непреклонно са бори съ нея, като са е рѣшилъ да не отстъпва до тогасъ, до като побѣда не увѣнчѣе неговы-тѣ усилія.

Той вече забѣлѣжилъ, че пхтя на мѣсяца на небе-то прѣсича пхтя на слънце-то, и че тѣзи точка, дѣто са прѣсичать, намѣрва са по нѣкой начинъ тѣсно свързана съ настѣпленіе-то на страшно-то затмѣніе. Той са старае да забѣлѣжи и опрѣдѣли, да ли не е тѣзи точка на прѣсичаніе то неподвижна, или пхтъ не прѣсича ли мѣсяца слънчова пхть